



ADVOKATSKA KOMORA CRNE GORE

Gospodin Živko Savović, disciplinski tužilac

CC: Zdravko Begović, predsjednik Advokatske komore

Podgorica, 16.12.2014.

PREDMET: Pritužba na rad advokata Boška Laličića

Poštovani gospodine Savović,

u skladu sa članom 94 Statuta Advokatske komore podnosimo pritužbu na rad advokata Boška Laličića, koji je po službenoj dužnosti zastupao stranu državljanku Svetlanu Čabotarenko (S.Č.). Pritužbu podnosimo zbog neadekvatne odbrane okrivljene optužene za davanje lažnog iskaza, koja je bila protivna i domaćim i međunarodnim standardima o pravničnom suđenju. U skladu sa Kodeksom profesionalne etike advokata, ističemo dužnost advokata da svoju profesiju obavlja savjesno, brižljivo, odlučno, blagovremeno, sa iskrenošću prema klijentu, uz punu posvećenost slučaju koji mu je povjeren i uz upotrebu svih svojih znanja i sposobnosti i svih pravno dopuštenih i opravdanih sredstava. Advokat Laličić, koji je bio određen za branioca S.Č. po službenoj dužnosti, svojim neprofesionalnim postupanjem nije joj pružio adekvatnu odbranu.

Na osnovu prvostepene i drugostepene presude može se zaključiti da okrivljena nije imala adekvatnu odbranu u skladu sa standardom prava na pravično suđenje kakvo se zahtijeva na osnovu člana 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima. Evropski sud za ljudska prava je više puta naglasio da se obaveza države da obezbijedi pravično suđenje ne završava samim dodjeljivanjem, odnosno finansiranjem advokata, jer bi se onda besplatna pravna pomoć u mnogim slučajevima pokazala kao bezvrijedna.¹ Pravna pomoć advokata po službenoj dužnosti mora da bude djelotvorna, a ne teorijska i iluzorna. U slučaju *Sanino protiv Italije*, Evropski sud za ljudska prava je ocijenio da ako se propusti advokata objektivno manifestuju, okrivljeni na to i ne mora sam aktivno da se žali ili da ukazuje, da bi država imala obavezu da preduzme mjere da mu garantuje efikasnu odbranu.² Čutanje i ne preduzimanje osnovnih radnji (kao što je ulaganje žalbe) dokaz su takvih propusta koji zahtijevaju intervenciju države.³

¹ *Artico v Italy*, ECtHR, presuda od 13. maja 1980, st. 33 – "Sud podsjeća da je namjena Konvencija da garantuje prava koja su praktična i djelotvorna, a ne teoretska ili prividna; ovo se posebno odnosi na prava odbrane s obzirom na istaknuto mjesto koje pravo na pravično suđenje ima u demokratskom društvu, i iz kojeg ova prava potiču. Kao što su to delegati Komisije ispravno naglasili, čl. 6 st. 3 (c) (6-3-c) govori o „pomoći“ a ne „imenovanju“. Samim imenovanjem se ne obezbjeđuje djelotvorna pomoć..."

² „Međutim, Sud smatra da ponašanje podnosioca zahtjeva nije samo po sebi moglo osloboditi vlasti njihove obaveze da preduzmu korake kako bi garantovali djelotvornost odbrane optuženog. Navedeni propusti advokata koje

Branilac okrivljene Boško Laličić tokom postupka nije **predložio izvođenje nijednog dokaza**, niti doveo u pitanje i jedan dokaz protiv svog klijenta, a u formi završne riječi je naveo samo sljedeću frazu "da je okrivljenoj suđeno u odsustvu, uz specifičnost djela stavljenog joj na teret te da **ostavlja sudu na ocjenu donošenje zakonite odluke**".⁴

Uzimajući u obzir navedenu završnu riječ, kao i to da branilac nije predložio izvođenje nijednog dokaza, niti je naveo i jedan argument u prilog odbrane okrivljene, može se zaključiti da je on u postupku zauzeo sasvim pasivnu ulogu, ispunjavajući procesni uslov da se suđenje uopšte sprovede. Iako je poslije čak dvije oslobađajuće presude, okrivljena osuđena na uslovnu kaznu zatvora u trajanju od godinu dana, **branilac nije podnio žalbu**, što je očigledno iz teksta odluke Višeg suda u Podgorici. U odgovoru na žalbu tužilaca koji su zahtijevali da se okrivljena strožije kazni – kaznom zatvora umjesto uslovne osude, advokat Laličić je lakonski izjavio da traži "pravičnost i zakonitost". Viši sud je u svojoj presudi citirao ove riječi advokata i naveo da je na osnovu njih zaključio da je advokat predložio odbijanje žalbe kao neosnovane, što znači da **branilac S.Č. čak ni to "odbijanje žalbe" sam nije predložio**.⁵

U prilogu Vam dostavljamo prvostepenu i drugostepenu presudu iz kojih se vidi kako je advokat Laličić postupao, odnosno, kako nije predložio izvođenje ni jednog dokaza u korist okrivljene, niti podnio žalbu na osuđujuću presudu. Dostavljamo Vam i našu analizu prvostepene i drugostepene presude u cjelini, koja sadrži kontekst cijelog slučaja i činjenicu da je okrivljena osuđena za davanje lažnog iskaza u istrazi u kojoj je svjedočila u svojstvu oštećene žrtve primoravanja na prostituciju i trgovine ljudima. Vidjećete da je u ovom slučaju na raspolaganju bilo znatnih mogućnosti za njenu odbranu, uključujući i pozivanje na međunarodne standarde koji propisuju nekažnjavanje žrtava trgovine ljudima. Međutim, činjenica da advokat Laličić nije bio spreman da predloži izvođenje bilo kakvog dokaza ili istakne bilo koji argument u korist okrivljene, jasno svjedoči o njegovoj nespремnosti da na bilo koji način obezbijedi njenu odbranu. S druge strane, iz presuda je očigledno da je pokazao spremnost da preduzme formalne, minimalne radnje, kako bi obezbijedio naplatu svojih troškova iz državnog budžeta.

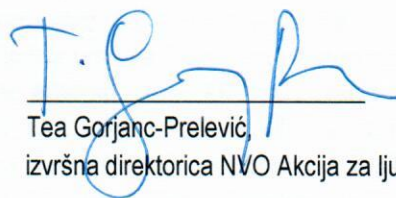
Molimo da nas obavijestite o radnjama koje namjeravate da preduzmete povodom naše pritužbe, odnosno o ishodu postupka.

S poštovanjem,



Ljiljana Raičević,
izvršna direktorica NVO Sigurna ženska kuća





Tea Gorjanc-Prelević,
izvršna direktorica NVO Akcija za ljudska prava



Maja Raičević,
izvršna direktorica NVO Centar za ženska prava

je dodijelio sud su bili očigledni, što je nametnulo odgovornost domaćim vlastima da intervenišu. Ipak, ne postoji ništa što bi ukazalo na to da su te vlasti preduzele mjere kako bi garantovale djelotvornu odbranu i zastupanje optuženom." *Sannino v Italy*, ECtHR, presuda od 27. aprila 2006, st. 51.

³ *Falcao dos Santos v Portugal*, 3. jul 2012.

⁴ Presuda Osnovnog suda K.br.199/14, od 30.06.2014, str. 16.

⁵ Presuda Višeg suda, str. 3.